Ερώτηση:

Καλησπέρα σας. Έχω ένα ημίαιμο κόκερ 8 μηνών αρσενικό και στειρωμένο. Το βρήκαμε κουταβάκι. Ζει στην αυλή με ένα θηλυκό ελληνικό ποιμενικό κι έχουν περίπου 7 στρέμματα για τρέξιμο, παιχνίδι και πρόκληση ζημιών. Είναι ιδιαίτερα φιλικό κι ενθουσιώδες, χοροπηδάει πάνω μας κλπ. Με προβληματίζει που κάνει ζημιές, μασάει και τραβάει λάστιχα, σκάβει παρτέρια κλπ. Του κάνουμε παρατήρηση, το δένουμε, αλλά κάνει πάλι τα ίδια. Δεν είναι εύκολο να του περιορίσουμε το χώρο ούτε να προβλέψουμε τις ζημιές, για να του βάλουμε όρια. Έχει μάθει ωστόσο να δίνει το χεράκι σαν χαιρετισμό και να ουρεί μόνο στο χώμα και όχι στα πλακόστρωτα, να μην πλησιάζει όταν τρώει το ποιμενικό (γιατί του αγριεύει). Θα εκτιμούσα μια συμβουλή σας, μιας και δεν μπορώ να βρω αρκετές ιδέες ή βιβλία για σκυλιά που ζουν σε εξωτερικό χώρο, με ιδιαίτερη φροντίδα βέβαια όσον αφορά φαγητό, εμβόλια κλπ. Ευχαριστώ εκ των προτέρων!

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Είναι αρκετά μεγάλος ο χώρος που ζουν τα 2 σκυλιά. Από την μία είναι ευχάριστο γιατί έχουν χώρο και εκτονώνονται από την άλλη όμως κάνουν ότι θέλουν και αυτό είναι αρνητικό διότι έτσι ο σκύλος βρίσκει διάφορα αντικείμενα και είναι λάθος να τα χαλάει ο σκύλος. Από την άλλη είναι αρνητικό διότι δεν έχει επαφή μαζί σας κατά την διάρκεια της μέρας παρά μόνο λογικά σε κάποιο διάλειμμα σας ή στην ώρα του φαγητού για το πολύ μισή ώρα. Ο σκύλος έτσι πλάθει έναν χαρακτήρα μόνος του και δεν ξέρουμε ποια θα είναι η κατάληξη. Έτσι μπορεί να δημιουργηθεί ένα σκυλί καθαρά ανεξάρτητο χωρίς καμιά επικοινωνία με εσάς ή τον ιδιοκτήτη και θα σας συμβούλευα να υπάρχει κάποιος περιορισμός κατά την διάρκεια της μέρας και να το αφήνετε ελεύθερο με την παρουσία την δικιά σας. Έτσι ο σκύλος θα ζητάει εκτόνωση μαζί σας και έτσι θα μπορέσετε να καλλιεργήσετε καλύτερα τον χαρακτήρα του, παρά μόνο του.